

— De la zidirea Alessandriei, adică aproape de patruz șapte de ani. Era o miie cinci șapte da ani de cândă faraonulă Amenofis, fiul ală lui Tutmosis, păsse se ș mă taie totă dint'acea neatră de granită din care trasse statua lui Memnon, și m'amezasse pe drămulă templulă lui Apsop că doar șapte alți sfinksii ca mine. Dinokrată, arhitektulă lui Alessandru, ne adăsse din Teba, pe mine și încă o șapte din soții mei, că ș veșimă la porțile palateloră, la zidurile strădeloră, și pe niștele Alessandriei. Eș fii însurcinată a veșia la poarta Lakelă, și, de vr'o patruz șapte de ani aproape, imi implinii însurcinarea făr'a-mi încă de celă păcină o dată pleona.

— Bine, zisse Jidovulă; atunči, ai vlezetă pe Kleopatra?

— Pe care?... Eșintulă a avetă mai multe reșine că așestă nșme.

— Fiia lui Ptolemeș Așletes, femeea lui Ptolemeș XII, amanta lui Sestă Pompeș, a lui Chesarș și a lui Antonis.

— Ai șitată ceea ce singură ziceai adineaoră: că veșiamă lungă mormintulă ei?

— Șantă multe morminte deșapte... Mormintulă Kleopatrei ară fi din nșmțrăle așesta.

— Kleopatra se află în mormintulă ei.

— Esti sigură?

— Amă vlezet'o venindă de la Akizimă innecată în plânsete; amă vlezet'o prerătindă-se pentru moarte șerkindă veninurile așșpra sklaviloră ei; amă vlezet'o zidindă—și mormintulă singură; amă vlezet'o izșindă sin-